

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt fredag den 15. februar 2019

Sag 165/2018

A

(advokat Klavs Brammer)

mod

B

(selv)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Retten i Næstved den 19. juni 2018 og af Østre Landsrets 10. afdeling den 6. juli 2018.

I påkendelsen har deltaget fem dommere: Jon Stokholm, Poul Dahl Jensen, Jens Peter Christensen, Henrik Waaben og Lars Hjortnæs.

Påstande

Kærende, A, har nedlagt påstand om, at Østre Landsrets kendelse af 6. juli 2018 ophæves, og at hans kære af Retten i Næstveds kendelse af 19. juni 2018 hjemvises til fornyet behandling ved landsretten.

Indkærede, B, har nedlagt påstand om, at Østre Landsrets kendelse af 6. juli 2018 stadfæstes, således at kæremålet afvises, subsidiært, at Retten i Næstveds kendelse af 19. juni 2018 stadfæstes, således at hun bevarer midlertidig forældremyndighed over E og F.

Sagsfremstilling

Kæremålet udspringer af en sag, der verserer ved Retten i Næstved mellem B og A om forældremyndigheden over fællesbørnene, C, D, E og F.

Ved processkrift af 1. juni 2018 anmodede B byretten om at træffe afgørelse om, at hun midlertidigt fik tillagt forældremyndigheden over børnene.

Ved kendelse af 19. juni 2018 bestemte byretten, at B midlertidigt skulle tillægges forældremyndigheden over de to yngste børn, E og F, men ikke over de to ældste, C og D.

A kærede byrettens afgørelse til Østre Landsret, der ved kendelse af 6. juli 2018 afviste kæremålet. I landsrettens kendelse hedder det bl.a.:

”Efter retsplejelovens § 389 a kan kendelser og andre beslutninger, der afsiges af byretten under hovedforhandlingen eller dennes forberedelse, ikke kæres uden Procesbevillingsnævnets tilladelse. Afgørelsen om midlertidig forældremyndighed er truffet under sagens forberedelse, og der foreligger ikke kærretilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Landsretten finder, at der hverken i ordlyden af § 389 a eller forarbejderne hertil er holdpunkter for, at en afgørelse om midlertidig forældremyndighed skulle være undtaget fra den begrænsning i kæreadgangen, der gælder i forhold til afgørelser, der træffes under sagens forberedelse...”

Det er for Højesteret oplyst, at forældremyndighedssagen er berammet til fortsat hovedforhandling ved Retten i Næstved den 20. februar 2019.

Anbringender

A har anført navnlig, at midlertidige afgørelser om forældremyndighed efter forældreansvarslovens § 26 ikke kan antages at være omfattet af reglen i retsplejelovens § 389 a, hvorefter kære kun kan ske med Procesbevillingsnævnets tilladelse.

Højesteret har i UfR 2015.2540 udtalt mere generelt, at retsplejelovens § 389 a efter sin ordlyd og forarbejder må forstås således, at bestemmelsen som udgangspunkt skal afgrænses ud fra et tidsmæssigt kriterium. Højesteret har imidlertid ikke i sin praksis direkte taget stilling til anvendelsen af det tidsmæssige kriterium ved kære af materielle afgørelser om midlertidig forældremyndighed.

B har gentaget sine anbringender.

Højesterets begrundelse og resultat

Af de grunde, som landsretten har anført, stadfæster Højesteret landsrettens kendelse.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger vedrørende kæresagen til den anden part.

Kæremålet er afgiftsfrit, jf. retsafgiftslovens § 55, nr. 1, jf. § 12, stk. 1, nr. 3, og den afgift på 750 kr. for kære til Højesteret, som A har betalt, skal derfor tilbagebetales.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger vedrørende kæresagen til den anden part.

Afgiften for kære til Højesteret tilbagebetales til A.